

Apostolische reis naar München, Altötting en Regensburg

Toespraak bij de begroetingsceremonie

Internationale luchthaven 'Franz Joseph Straus', München

Zaterdag 9 september 2006

*Meneer de Bondspresident,
Mevrouw de Bondskanselier,
Meneer de minister-president,
Geachte heren kardinalen,
Dierbare medebroeders in het bisschopsambt,
Geachte dames en heren,
Dierbare landgenoten!*

Met ontroering zet ik vandaag voor de eerste maal sinds mijn verheffing tot de Stoel van Petrus voet op Duitse, Beierse, bodem. Ik keer terug naar mijn vaderland, naar mijn landgenoten, met de bedoeling enkele plaatsen te bezoeken die van fundamentele betekenis in mijn leven zijn geweest. Ik dank u, meneer de bondspresident, voor de hartelijke woorden waarmee u mij welkom geheten hebt. In die woorden heb ik de gevoelens van ons hele volk horen weerklinken. Ik dank mevrouw de bondskanselier, dr. Angela Merkel, en minister-president dr. Edmund Stoiber voor hun vriendelijkheid bij mijn aankomst op Duitse en Beierse bodem.

Mijn dankbare groet geldt eveneens de leden van de regering en de kerkelijke, burgerlijke en militaire overheden, die zich hier verzameld hebben, en allen die gekomen zijn om mij aan het begin van deze voor mij zo belangrijke reis te begroeten.

Op dit moment komen bij mij veel herinneringen boven aan de jaren die ik in München en Regensburg heb doorge-

bracht – herinneringen aan mensen en gebeurtenissen, die mij diepgaand getekend hebben. In het bewustzijn van alles wat ik ontvangen heb, ben ik hier vooral om uitdrukking te geven aan mijn grote dankbaarheid jegens allen die gedurende tientallen jaren hebben bijgedragen tot de vorming van mijn persoonlijkheid. Maar ik ben hier ook als opvolger van de apostel Petrus, om de nauwe banden tussen de bisschopszetel van Rome en de Kerk in

ons vaderland opnieuw te bekrachtigen en te bevestigen.

Deze banden zijn gedurende vele eeuwen steeds vitaal gebleven dankzij de trouw aan de waarden van het christelijk geloof, waarop Beieren zeker trots mag zijn. Van die trouw getuigen beroemde monumenten, majestueuze kathedralen, beeldhouwwerken en schilderijen van grote kunstzinnige waarde, literaire werken, culturele initiatieven en bovenal de wederwaardigheden van vele individuen en gemeenschappen, waarin de diepe christelijke overtuiging wordt weerspiegeld van de opeenvolgende generaties in dit land, dat mij zo dierbaar is. De betrekkingen tussen Beieren en de Heilige Stoel zijn – afgezien van enkele momenten waarop de verhoudingen gespannen waren – altijd gekenmerkt door respectvolle hartelijkheid. Op de beslissende ogenblikken van de geschiedenis heeft het Beierse volk altijd zijn diepe toewijding aan de Stoel van Petrus en zijn trouw aan het katholieke geloof bevestigd. De Mariazuil, op het centrale plein van onze hoofdstad München, is hiervan een welsprekend getuigenis.

De huidige sociale context verschilt in veel opzichten van die van het verleden. Desondanks denk ik dat wij allen worden verbonden door de hoop dat de komende generaties trouw mogen blijven aan het geestelijk erfgoed dat door alle crises van de geschiedenis heen stand gehouden heeft. Mijn bezoek aan het land waar ik geboren ben is hopelijk ook in dit opzicht een bemoediging: Beieren maakt deel uit van Duitsland, deelt in de ups en downs van de geschiedenis van Duitsland en kan met recht trots zijn op de uit het verleden geërfde tradities. Het is mijn wens dat al mijn landgenoten in Beieren en in Duits-

land zich gezamenlijk actief inzetten voor het doorgeven van de fundamentele waarden van het christelijk geloof aan de burgers van morgen, het geloof dat ons allen draagt en dat niet inperkt maar juist openingen biedt en de mensen van verschillende volkeren, culturen en godsdiensten samenbrengt. Ik zou mijn bezoek ook graag hebben uitgebreid tot andere delen van Duitsland, om naar alle verschillende plaatselijke kerken toe te gaan, in het bijzonder diegene waarmee ik door persoonlijke herinneringen verbonden ben.

Tijdens het begin van mijn pontificaat, en alle jaren door, heb ik van overal veel tekenen van genegenheid mogen ontvangen, in het bijzonder uit de Beierse diocesen. Dat sterkt mij dag in dag uit. Dus wil ik deze gelegenheid gebruiken om uitdrukking te geven aan mijn zeer hartelijke dank jegens u allen. Ik heb ook kunnen lezen en volgen wat er in deze weken en maanden allemaal gedaan is, hoeveel mensen zich met al hun krachten hebben ingezet om dit bezoek tot een succes te maken. En nu danken wij de Heer dat Hij ons ook een Beierse blauwe hemel schenkt, want die konden wij niet bestellen! Moge God alles vergelden dat van de meest verschillende kanten is bijgedragen – daar zal ik bij andere gelegenheden nog op terug kunnen komen – om dit bezoek en deze dagen goed te laten verlopen. Naast mijn begroeting aan u, mijn dierbare landgenoten – ik zie voor mij de etappes van mijn route, van Markt über Tittmoning naar Aschau, naar Traunstein, naar Regensburg, naar München – wil ik natuurlijk een hartelijke groet richten tot alle inwoners van Beieren en van geheel Duitsland en ik denk daarbij niet alleen aan de katholieke gelovigen, die mijn bezoek op de eerste plaats geldt, maar

ook aan de leden van de andere kerken en kerkelijke gemeenschappen, in het bijzonder de protestantse en de orthodoxe christenen. En u, meneer de bondspresident, hebt woorden naar mijn hart gesproken: ook al kan men vijfhonderd jaar geschiedenis niet met een bestuursmaatregel of middels knappe toespraken terzijde schuiven – wij kunnen ons wel met hart en verstand ervoor inzetten dat wij tot elkaar komen.

Ten slotte begroet ik de aanhangers van andere godsdiensten en alle mensen van goede wil, allen die de vrede en de rust in het land en in de wereld na aan het hart liggen. Moge de Heer de inspanningen zegenen van allen die gericht zijn op het verwezenlijken van een toekomst van waarachtig welzijn, op het fundament van de gerechtigheid, die vrede schenkt. Deze zegenwensen vertrouw ik toe aan de

Maagd Maria, die in ons land vereerd wordt als *Patrona Bavariae*. Ik doe dat in de klassieke formulering van de voorbede van Jakob Balde, die op het voetstuk van de Mariazuil staat: *Rem regem regimen regionem religionem conserva Bavaris, Virgo Patrona, tuis!* Bewaar, Maagd en Patrones, voor uw mensen van Beieren, hun goederen, de regering, het land en de godsdienst!

Aan u allen een hartelijk 'Grüß Gott!'

Benedictus XVI

© Copyright 2006 – Libreria Editrice Vaticana / R.-K. Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: dr. N. Stienstra